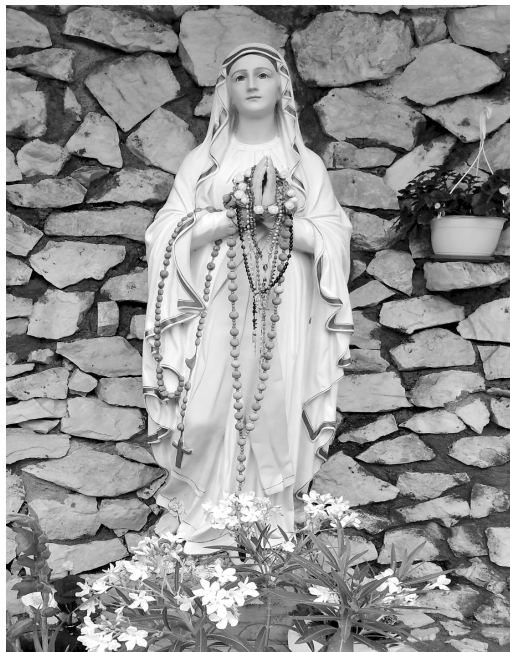

A Szűzanya lelkületét magunkra öltetni!

A Boldogságos Szűzanya egész lényével egy hatalmas igen volt az Istenre. Beengedte Őt a testébe, beengedte a történelembe. Mária volt a kapu, amelyen át Isten beléphetett, és testet ölthetett. Egész lényé egy hatalmas kinyitott ajtó, amely lehetőséget adott arra, hogy Isten testet öltson. Mária be akarta fogadni Teremtőjét, hallgatta Őt, szívébe véste a szavakat, melyeket hallott, és gyakran elgondolkodott rajtuk. A Szűzanya nem beszél sokat a Szentírásban, csupán egy-két mondata van. Ő elsősorban nem beszélni akart, hanem hallgatni. Érdekelte, amit Isten mond. Ahhoz, hogy meghalljuk, csend kell. Mária nem akart sok mindent mondani. Kíváncsi volt arra a sok mindenre, amit Isten akart mondani. Ehhez pedig csendet teremtett az életében, s a lelkében megszólalhatott az Isten, testet ölthetett az Ige. Vajon tudok-e én is csendes lenni, vagy mindig tele vagyok a magam panaszjaival, fontos gondolataival? Engedem-e, hogy Isten Igéje megszólaljon, felkiáltson bennem? Tudok-e olyan lenni, mint a Szűzanya, aki hallgatja Istent? S ha a Szűzanya megszólal, nem akar mást tenni, mint dicsőíteni Istent. A leghosszabb mondanivaló, amit tőle hallunk, a Magnificát, amelyben dicsérte a Mindenhatót, hálát adott neki. Ilyen

ember vagyok-e, akinek a legfőbb üzenete, hogy dicsérem a Teremtőt? Nem panaszkodom, nem esem kétségbe, hanem magasztalom Őt. Szeretne szólni hozzánk az Isten, csakhogy lelkünkben, életünkben nagyon sokszor nincs csend, nem hagyjuk Őt szóhoz jutni. Tudok-e hallgatni, mint Mária, aki szívébe véste és befogadta szavait? Az Úristennek nagyon sok fontos mondanivalója lenne.

A Szűzanya lelkülete azt jelenti, hogy kinyitom a szívemet, és hallgatom Őt. Mária kimondta az igent nemcsak akkor, amikor méhében foganta a Megváltót, hanem attól kezdve szüntelenül újra ismételte. Egész élete egy hatalmas igen volt Istenre - a kereszt alatt is kimondta. Nagypéntek sötétségében is megőrizte hitét. A Szűzanya nem ment ki húsvét hajnalban a sírhoz, mert tudta, hogy Fia él, tudta, hogy a sír üres. Hite rendíthetetlen volt. Vajon milyen a hitem? Tudok-e minden körülmény között hinni az örök életben, a feltámadásban? A Szűzanya nem kért bizonyítékokat, hite rettenthetetlen, sziklaszilárd volt. Tudok-e úgy hinni, mint Mária? Ki tudjuk-e mondani az igent ki-ki a maga élethivatására is? Én papként, vagy, aki a házasság hivatást kapta, ki tudja-e mondani újra és újra az első igent, amit az oltár előtt kimondott? Ki tudja-e mondani az igent újra és újra a házastársára? Egy házasság nem magától marad szép. Két ember magától menthetetlenül csak távolodik egymástól. Az a házasság marad szép, ahol a férj és feleség újra meg tudja találni egymás kezét, és újra meg tudja teremteni az egység csodáját. Az első igent nap mint nap újra ki kell mondani, nem annyira szavakkal, de úgy, hogy a másik érezze. Mielőtt egyszer kritizálnánk a másikat, tudjuk háromszor dicsérni, vagy háromszor megköszönni neki valamit. Az Isten dolgai sohasem olyan bonyolultak, mint amivé sokszor mi tesszük saját életünket!

Kisboldogasszony ünnepén, egyházközségünk búcsú ünnepén tudatosítsuk, hogy más dolgunk nincs, mint úgy élni, ahogy a názáreti Mária születésétől kezdve: engedni, hogy megszólítson az Úr, igent mondani akaratára akkor is, ha nem értjük, hogyan lesz ez lehetséges. Hordozni magunkban Jézust, és megmutatni a világnak, minden embernek, hiszen mindenki az övé! Nem kell mást tenni, mint mindig csak igent mondani Istennek és nemet a kísértőnek. Az Úr Jézus lelki családjához tartozni azt jelenti, hogy magunkra öltjük a Szűzanya lelkületét, olyanná próbálunk lenni, mint amilyen ő volt.

Kányádi Sándor Nyárutó

Langyos a Küküllő;
vize mint a vászon,
egy nagy szövőszéken
fordul át a gáton.

Lenn a gát alatt az
ezüst zubogóban
fürdik az arany nap,
most van lenyugvóban.

S még lennebb növekvő
árnyukkal a fűzfák
a lassuló folyót
át meg átalússzák.

Ott egy kislegény is
prüszkölő lovával -
úsztat a Küküllőn
ő is át meg átal.

Maradna még a nap,
de nőnek az árnyak;
Kár, hogy nemsokára
vége lesz a nyárnak.

Tódor Attila

Milyen az élet Lövétén?

"Lövéte a világ közepe!" - szeretjük ezt hangoztatni. Lehet, hogy mindenki ezt nem így látja. Például mi nap egy teherautó sofőrje biztos nem így gondolta, mivel hallható módon szóvá is tette, amikor azzal küszködött, hogy a központban a sok leparkolt kocsi között átvergődjön a Kardé utca felé.

Napjainkban már szinte korlátok nélkül bejárhatjuk a világot, számtalan szebbnél szebb és jobbnál jobb hely közül választhatjuk ki a lakóhelyünket. A nagyvilág megannyi lehetőséget kínál. Ennek ellenére mégis vannak, akik Lövétét választják. Öröm látni, amikor fiatal családok Lövétén képzelik el a jövőjüket.

De milyen is az élet Lövétén? Szeretsz Lövétén élni? Miért jó/nem jó Lövétén lakni? Ilyen kérdéseket tettünk fel lövétei személyeknek. A megkérdezettek életvitele változó, vannak, akik életük során mindig Lövétén éltek, vannak, akik itt születtek, de bizonyos ideig más településre sodorta az élet, majd haza jöttek, vannak, akik Lövétét választották otthonuknak, vannak, akik házasság révén jöttek Lövétére. Vannak közöttük idősek, fiatalok, középkorúak. A közös bennük, hogy most mindannyian Lövétén élnek. Lássuk, miket is válaszoltak:

"Az, hogy lokálpatrióta vagyok, már régóta megfogalmazódott bennem, de hogy tulajdonképpen miért érzek így, azt ezidáig nem is gondoltam végig. Nos, most itt az alkalom, nézzük csak! Mi olyat ad nekem Lövéte, amit máshol nem kapnék meg? Hogy falun, tiszta levegőt szívva szeretnék élni, az nem magyarázat- számtalan falu vesz körül, válogathatnék kedvemre; hogy minden van itt, ami élhetővé tesz egy vidéket (iskola, óvoda, rendelő, fogorvos, éjjeliőrség, polgármesteri hivatal, könyvtár, üzletek széles választéka stb.), az se túl jó indok, hiszen a legtöbb község esetében ezek mind adottak. De akkor mi az a plusz, amiért sose akartam máshol élni (habár munkából kifolyólag egy rövid ideig megtettem)? Mert itt él a családom, a rokonaim, a barátaim; mert szinte mindenkit ismerek, s engem is szinte mindenki ismer; mert nagyjából ki tudom számítani az emberek viselkedését, reakcióit, meg tudom saccolni, hogy kitől mit várhatok, így kevesebb csalódás ér; mert biztonságban érzem magam, jó szomszédságban; mert itt van a munkahelyem is- ez felbecsülhetetlen, hisz sok időt spórolok meg azzal, hogy nem kell utazzak. Nekem ezek jutottak eszembe első körben. De mivel épp úton voltunk a férjemmel, morfondírozás közben megkérdezem az ő véleményét is e témában. Ő három szóban összefoglalta a lényegét, s mert nagyon találónak érzem, legyen ez a zárszó: "mert itt születtem". ☺ "

"Visszatérni Lövétére, sok-sok év múlva, egy zajos, monoton, rohanó, közömbös világból, egy áldás. Itt még illik köszönni az idegennek is. Együttérezhetsz. Sírhatsz, nevethetsz. Nem sietsz. Itt még élnek a ha-

gyományok, amik összehozzák az embereket. "Az otthon az a hely, ahol az ember saját értékrendje uralkodik. Ahol magunk döntjük el, hogyan töltjük az időnket és mit kezdünk a tulajdonunkkal. Máshol nem így van." (Atul Gawande, sebész, író) Nekünk ezt adja Lövéte. Itt otthon vagyunk."

"Miért jó Lövétén lakni?

- Szép környezetben, csendes helyen fekvő település;
 - Segítőképz, életvidám, jó emberek lakják;
 - Az emberek ragaszkodnak elődeik hitéhez, hagyományaihoz, és ápolják, továbbadják azokat, bár az utóbbi években csökkenni látszik úgy a templomlátogatás, mint a hagyományápolási kedv;
 - Az elszármazottak nem tépik el gyökereiket, ragaszkodnak szülőfalujukhoz;
 - Szép lassan most már infrastrukturális fejlődés is érezhető a településen;
- Mindezek mellett majdnem egyáltalán nincs kihasználva a falu turisztikai potenciálja, és sajnos a falukép is nagyon rendezetlen (utcákon, közterületeken tartott gépek, tűzifa, faanyagok stb.), ami egy rendezetlen falu benyomását kelti az idelátogatókban. Ez ellen mindenki tehetne a saját portája előtti terület rendben tartásával."

"...mert mindig itthon, a család közelségében leltem meg azt a nyugalmat és biztonságot, ami az élethez kellett. Egy olyan település, melyben a mai napig fontosnak tartja a közösség a vallás gyakorlását, a hagyomány ápolását, a kulturális tevékenységeket, melyeket köszönünk az elődeinknek is, hogy hátrahagyták nekünk. Nem utolsósorban azt látom, hogy a falunk fejlődése, arculata nagyon jó irányban halad. Köszönet érte!"

"Egy szomorú vasárnap, amikor több száz ember, gyerektől idősig, ünnepi ruhában vagy gumicsizmában, kézről kézre, zokszó nélkül, némán adogatja a vízzel teli nehéz vedreket, csodálva a helyi és a szomszéd falusi tűzoltók bátor helytállását, büszkén kijelenthetem, hálát adok Istennek, hogy ilyen faluban születtem, és a bajban ilyen emberségből, összefogásról példát adó emberek között élhetek."

"Itt születtem, itt a szülőházam. Semmi pénzért, még a Bányára sem mennék lakni. Mehettem volna Bányára is, Szebenbe is a 70-es években, de szeretem az otthon!"

"Felbecsülhetetlen érték, hogy anyanyelvemen beszélhetek. A falunkat körülölelő természet csodálatos. Látni azt a mérhetetlen, példás összefogást, amit megtapasztalhatunk nehézségek esetén, leírhatatlan érzéssel tölt el. Itthon az ünnepeket is jobb megülni. Többek között én ezért is szeretek Lövétén élni. De ezen túl: nem szeretem azt, hogy sok esetben a kapun kívül, partak martján, közterületeken tartjuk a javainkat."

folytatás a 3. oldalon

folytatás a 2. oldalról

"Lövete...

Élet Lövétén? Közel 1 évtizedes külföldi élet és munka után értékelődik fel az emberben a szülőfaluja, Lövete, a hazahívó, a hazaváró ereje. Család, a barátok, akik itthon élnek.

Lövete véleményem szerint egy élhető település, gyönyörű természeti környezet veszi körül. Egy magas potenciállal rendelkező település, ámbár a lehetőségek kiaknázásában még nem jeleskedünk. Rengetek turisztikai lehetőség van, ami legkevesbé sincs kihasználva, mezőgazdasági szempontból is fontos lépéseket lehetne tenni a fejlődés érdekében.

A lakókörnyezet rendezésre szorul, fontos lenne a település utcáit, nagyobb tereit "megtisztítani" az ott tárolt tüzelő faanyagtól, használt vagy használaton kívüli mezőgazdasági gépektől, építőanyagoktól.

Fontosnak tartanám a különböző intézmények és a közösség közti nyitottabb kapcsolatot, több információ közlését a közösség felé, kommunikációt. Véleményem szerint egy eléggé fontos és kényelmetlen probléma, hogy sajnos nincs vagy igen kismértékű a tömegközlekedési hálózat. Alacsony az ingázási lehetőség a környék városai.

Ami a település hátránya, az egyben szépsége is az én véleményem szerint, az pedig a táj és a település szerkezete szerinti tulajdonsága, a halmaztelepülés jellege. Ez egyedi!

Nem szabad elmenni amellet sem, hogy az utóbbi években sok, látványos beruházás (pl. szennyvízhálózat kiépítése, üzembe helyezése, ivóvízhálózat kiépítése, utak, utcák modernizálása, napközi építése) kezdődött el, vagy kiviteleződött, ami mind hozzájárul ahhoz, hogy Lövete élhetőbb legyen, és hogy a falusi élet minősége is javuljon.

Fontos kiemelni, hogy azt a szintű összefogást, amelyet Lövétén, itthon tapasztal, azzal nem találkozik az ember sehol a világon. A helyi közösség nevelő hatással van, de legjobban a kisgyermek fejlődésén

fedezhető fel.

Tapasztalatom szerint külföldön is nagyon jó élni, de igazán élni csak ITTHON, LÖVÉTÉN tud az ember. Az ember odavaló, ahol született!"

"Azt hinné az ember, hogy nagyon könnyű erre a kérdésre válaszolni, hisz mindjárt félévszázada itt élek. Nem minden pillanatát élveztem, fiataalként nagyon zavart a helyi falusi mentalitása: hogy mindenki ismer, hogy köszönni kell, hogy, ha nem kérdeztük meg, hogy: Na, itt jár-e?, akkor az olyan lehetett, mint manapság nem igazolni vissza valakit a fészbukon.

Volt olyan is, amikor Lövétéről láttam egy őszi esős időben készített videó riportot, és megfogalmazódott bennem, hogy ide se jönnék, ha éppen nem itt laknék. Ahogy a koponyámon a kutacs egyre szilárdabb lett, elkezdtem értékelni ugyanazt, amit végtelenül utáltam addig: a mindenki ismert mindenkit tény. Ebből fakadóan lehet istenien pletykálni, de tudunk egymáson segíteni, mert nagyon jól tudjuk, hogy kinek megy a segítség. És mit ne mondjak: bajban rettentően önzetlenek vagyunk. Ez pedig igazi érték.

Szerettem itt felnevelni a gyerekeimet. Óvó, biztonságos karokat nyújtott ehhez Lövete. Az, hogy manapság ez néha megdőlni látszik, nem belső hiba, kívülről piszkítanak a levesünkbe.

Hogy ne csak imazsámoly Lövete felé ízü legyen a válaszom: rettentően zavar a falura még ma is jellemző rendetlenség. Hogy a közterületet mindenki kénye kedve szerint használja. És esetleg még ki is kéri magának. Az tény, hogy nem előre megtervezetten állnak már a házaink, csürein, és azt is tudom, hogy kicsike az átlag lövétei porta területe.

Nagyon szeretném megérni azt, hogy mindenféle felszólítás, büntetés nélkül, saját elhatározásból kövessük el, hogy mindenki a saját háza előtt seperjen. De ott tegye!"

folytatjuk...

Összeállította: András Kinga

Ha segíteni szeretne a vasárnapi tüzesetekben károsult családoknak, akkor a következő bankszámlára küldheti a támogatásra szánt adományát:

**ASOCIAȚIA POMPIERILOR
VOLUNTARI DIN LUETA -
LÖVÉTEI ÖNKÉNTES
TŰZOLTÓK EGYESÜLETE
RO41 RNCB 0156 1491 7451 0001
COD FISCAL: 3541 9444
SWIFT: RNCB RO BU**

Aki nem ebben a formában (átutalással) szeretne segíteni, az a Polgármesteri Hivatal titkárságára is behozhatja adományát, hogy tudjuk kézbesíteni.

Köszönjük!

FELHÍVÁS

Felhívjuk a lakosság figyelmét, hogy az utóbbi időben településünkön is megszapordtak a besurranós módszerrel elkövetett lopások.

Vagyonuk és értéktárgyaik védelmének érdekében kérjük, tartsák be az alábbi óvintézkedéseket:

- Éjszaka, vagy ha nem tartózkodnak otthon, zárják be a kapukat és bejárati ajtókat;
- Tartsák a bejárati ajtókulcsot biztonságos helyen;
- Ne hagyjanak könnyen elérhető helyeken pénzt vagy értéktárgyakat;
- Ne könnyítsék meg a betörők dolgát az internetes felületeken közzétett információkkal ("hurrá, nyaralunk");
- Ha hosszabb ideig nem tartózkodnak odahaza, kérjék meg szomszédjaikat, tartsák szemmel az otthonaikat;
- Mozgásérzékelő lámpa vagy kutya jelenléte az udvarban elbátortalaníthatja a betörőket.

Probléma vagy gyanús személyek észlelése esetén hívja a 112 sürgősségi számot (csak indokolt esetben) vagy a 0755100730-as mobilszámot (Szentegyházi városi Rendőrség).

Lövete Község Polgármesteri Hivatala

Középajta, 2022. VII. 28.

Kedves Kiáltóm!

No, gyerekek, kellemes napom volt, mert a lövétei jó barát a vendégem volt. Ő olyan ember, aki évente legalább egyszer meglátogat. Ilyenkor persze az emlékképek egymást követik. Egy napba minden nem fér bele, és két olyasmi maradt kibeszéletlen, amit le kell írnom.

Félévszázada már, hogy megtörténtek. Ferencz Dénes szomszédommal együtt ástuk a vízvezeték árkát. Mikor úgy sejtettük, hogy megvan a kellő mélység, engem beküldött a Daró ház pincéjébe, hogy velem szembe áskáljak. Nemsokára rám kiáltott: Nyújtsunk kezét, szomszéd!

A kézfogás sáros volt, de emléke kristálytisztán él bennem. Dénes bácsi olyan kétlaki ember volt. Hazajött a vasgyárból, befogta a lovait, és indult második műszakba. Még kaszáltunk is ketten. Mikor Anna asszony meghozta a finom ludaskását ebédre, abból nem sok maradt.

Ugyanebben az időben itthon, vakációzás idején zajlott a következő. Bányászokat hozott haza sittből

az autóbusz. Béla barátom az ablakból meglátta, hogy a fia nem messze az úttól el van akadva a tehenekkel. Trágyát szállított, és kátyúba szorult.

Megállította az autót, kiállott az ajtajába:

- Fiam, kerülj a tehenek elé!
- Hé Sári, hé Flóri! Indulunk! Most!

A biztatás hangereje jó kemény volt.

Recsegett, ropogott a járom, de a szekér előremozdult és haladt.

Megköszönte a sofőrnek, hogy segített, visszaült a helyére, és végighallgatta a sok dicsérő sopánkodást. Egy vélemény így hangzott: Ha nem hallottam volna, nem hinném el, hogy a vájár bajtársunk az igavonó állatok nyelvét is ilyen érthetően beszéli.

Nekem most az a gondolat motoszkál a tudatomban, hogy azt a sok különjuttatást (nyugdíjat) az ilyen kétlaki embereknek kellett volna megszavazni. A többlet a többlet dolgozót érdemelné.

Akikre így emlékszem, már rég az örökkévalóság lakói. Dénes szomszéd talán így pisolyog rám: A pálinkával ne a kényeskedőket kínálja! Annak töltse, aki megissza!

Tisztelettel,
Simon Áron

Fraternitás tábor 2022

Augusztus 8.-18. között zajlott le a minden évben Szelterszen a Hifa Románia Marosvásárhelyi Egyesület által megrendezett Fraternitás keresztény elveken alapuló tábor, amelynek az a lényege, hitvallása, hogy "a beteg legyen a betegtársának az apostola." Vagyis segítsünk egymásnak azzal, hogy bátorítjuk, meghallgatjuk, és hagyjuk egymást kibontakozni.

"E mozgalom jelmondatata a: **KELJ FEL ÉS JÁRJ!**

A Fraternitás egy nemzetközi evangelizációs mozgalom. Franciaországban indult 1942-ben egy katolikus pap Henri François kezdeményezésére, aminek öku-menikus jellege van, és amely Romániában a Hifa Egyesület keretei között látott napvilágot.

A név jelentése magyarul: **HILFE FÜR ALLE = SEGÍTSÉG MINDENKINEK.**

Célja, hogy a beteg legyen a beteg apostola, mert így a hitelesebb, integrálni a sérült és beteg személyeket

a család, a társadalom és az egyház életébe, kilépve az egyedüllétből, önálló életet élve." Forrás: <https://www.facebook.com/HifaRomaniaAssociation>

Már régóta járunk a táborba, ahová Maros, illetve Hargita megyéből is járnak résztvevők, sérült emberek és segítők. Idén Lövétéről ketten vettünk részt a táborban György Ibolyával, ami két turnusból állt. Egy nagyobb és egy kisebb létszámú csapatból. Keresztény lelkületű táborról beszélünk, ami nem azt jelenti, hogy egész nap csendben ülünk és imádkozunk (persze az is van), de sok a móka, kacagás is, mivel már rég ismerjük egymást, összeszokott csapat a miénk, akikkel öröm találkozni! Az utóbbi időben csak e tábor nyújt lehetőséget rá, hogy a régi, kedves ismerősöket személyesen is láthassuk. Mindig öröm együtt lenni, kikapcsolódni egymással, mert igazán csak a sorstársak értik meg, hogy mit él át a másik ember.

György Emőke

Fotó: <https://www.facebook.com/HifaRomaniaAssociation>

Kirulysarki román nyelvtábor

Még fülembé zúg a tanulók által írt, ritmusos tapsaláfestésre ráénekelte tábori himnuszunk, ami minden nap megtöltötte a kirulysarki iskolánk falait. Augusztus 8.-19. között két héten keresztül élénk csatakiállítás, Legendárium mesék, Manele-s, Voltaj, 3rei sud est dallamok, tábori tánc, időjárás jelentések, különböző csapatos bemutatók, tábori táncos ritmusok, erdei sikoltozás, számháborús kurjongatások, nagy kacagások, tábori himnuszéneklések, reggeli "puneți mâinile pe șolduri" zengték be a párás, friss levegőt. Kicsit elfelejtettük a román nyomorúságot, s kacagva álltunk elébe. 68 csodás gyermek vett részt a táborban. A román nyelv használatán túl azt szerettük volna, hogy a gyermekek majd visszatekintve a hétre lássák: román nyelven is bármit meg lehet valósítani, a hozzáállás is nagyon sokat számít, csak akarni kell. A tábor egyik fő szabálya: nem létezik "nem tudom". A másik cél: élvezzék, mindenféle kreált helyzetben, játékokban mondják ki, suttojják, énekeljék, ordítsák azt a román kifejezést. Így született meg a tábor mottója: Zboară!, azaz Szárnyalj! A résztvevők demonstrálták is a mottót, nem létezett lehetetlen, minden feladatot közös erővel véghezvittek, s mindig rácsodálkoztak, hogy eljött a hálaadás, a nap vége, kell hazamenni.

Az első tábor nekem is egy tapasztalati út volt, s olyan sokat adott, hogy az így, egyszerű szavakkal nem igazán kifejezhető. A tapasztalatok minden fáradtságért kárpótoltak. Csodás volt megtapasztalni azt, hogy a kötelező programokon túl is jöhetnek a tanulók, hogy akarnak alkotni, megoldani, kitölteni, eljátszani. És igen, a nagyobbak is. Azok a nagyobbacska, akikről úgy beszélünk, hogy semmi se tetszik nekik, s húzzák az orrukat. Most lelkesek, aktívak voltak. Jókat nevtünk a mormogásokon is. És nekik is észrevétlenül, gyorsan eltelt a nap. Mindkét záróeseményen azt éreztem, hogy annyi érzés van már bennem, hogy nem is férne több. Az ilyesfajta játékos,

közös alkotás, amiben mindenki fontosnak érezheti magát, nagyon meg tudja teremteni a gyerekek társas kapcsolódásait. De, mint tudjuk, a játék nem játék. Sokkal több annál. A gyermekek lételeme. A tábor is megerősített ebben, hogy a tanárnak a gyerekekkel való közös hang megtalálásában nagy eszköz lehet a játék.

Legfőképp hála van bennem. Hála mindenekelőtt a jó Istennek, hogy ott volt velünk. Hála ezekért a csodálatos gyermekekért, akik elhozták a legjobb kedvüket, kreativitásukat, lelkesedésüket, nyitottak voltak az újra, ez már adta a fél sikert. Hála a szülőknek, hogy felkarolták az ötletemet, s beírták a gyermekeiket. Hála a támogatóknak, akik az első kérésre segítettek a közben fellépő helyzetek átlépésén. Köszönjük a lövétei közbirtokosságnak, Orbán Laurának és Zoltánnak az anyagi támogatást, a polgármesteri hivatalnak a helyszínt, a Székely Mózes iskolának az iskolabuszt, Lázár Attilának és Pál Sándornak a pontos szállítást, a Legendáriumnak, a könyvtárnak, a Turkálnak, Kósa János úrnak az eszközöket, András Tamásnak és Márton Feri barátunknak a szárnyalós fotókat. Köszönet a csapatnak: Andinak, Anettnek, Erzsikének, Klárának, Zselykének a lendületért és munkájukért, Egyed Tündének pedig a hetes odaadó önkéntes munkájáért nagy hála, Ambrus Tündének a gyerekeknek tartott hasznos előadásáért, a Halastónak a finom ételért. Köszönet a családomnak, hogy mindig mindenben támogatnak. Ez a hosszú lista is azt mutatja, hogy ez a kicsi esemény igazán nagy csapatmunka volt.

Szívből reméljük, hogy, ha egy pogácsát is, de tettünk abba a tarisznyába útravalónak, amit a tanulók magukkal visznek az új tanévben. Jövőben még jobban csináljuk!

Török Enikő

Fotó: András Tamás

A gyermekek beszámolóí a kirulysarki román nyelvtáborról

Ez a tábor nagyon élvezetes volt. Rengeteg programmal és szórakozással telt. Az egész tábor egy mesére épült a Legendáriumból. A címe Csodapatkó. Csapatos feladatokból sem volt hiány. Egy patkógyűjtő rendszerünk is volt. Csendes pihenő alatt lehetett azokat gyűjteni. Rengetegféle társas, olvasnivaló és keresztrejtvény állt rendelkezésünkre. Persze ezek nem voltak kötelezőek. A patkókat be lehetett váltani sokféle ajándékre. Sajnos nagyon hamar eltelt, aminek nem örültem. Egyszóval nagyon jó volt, jól éreztem magam./Márton Alíz, IV. osztály

Én is részt vettem a román táborban, és az tetszett a legjobban, hogy volt festékháború, kincskeresés, festés, kirándulás, patakászás, filmforgatás, hálamondás. Nekem a legeslegjobban a divatbemutató tetszett. Románul beszélünk, énekeltünk. Meglepetés könyvet is kaptunk. És románul megtudtam, hogy mondják az ördögnek.

Köszönök mindent!

Nu te voi uita niciodată!/Fülel Zsófia, Kiruly, II. oszt.

Egy hétig tartott a román tábor Kirulyban. Minden nagyon tetszett, de legjobban a festékháború. Piros, sárga és kék csapatokra voltunk felosztva, és úgy kellett elkapjuk egymást. Remélem, jövőre is lesz, ott szeretnék lenni./Orbán Olívia, II. osztály

Nagyon örülök, hogy részt vehettem ebben a táborban, mert:

Nekem nagyon vicces volt, amikor a barátom elvesztette barátság próbán a kötelet, és pánikolva mondogatta: "hol a kötél, hol a kötél?". És amikor megkapta, akkor picit hangosan azt mondta: "áááá, itt van!". De az is jó volt, mikor festéksata volt, és direkt az udvar sarkába futottam (menekülőként) pár csapattársammal, és mindkét felől ránk futottak kb. 5-en. Mi pedig hatan voltunk, de mégis én és még két barátom menekült el sikeresen. És az ágyakon való beszélgetés szünetben, na, az volt a legjobb. Patakászáskor a vízben találtam egy vékony, hosszúkás követ, felemeltem, és ezt kiáltottam: "egy uborka-kő!" És utána csodálkoztam, hogy szinte mindenki értetlen fejjel néz engem. A patkós cserebere rendszer nekem nagyon tetszett, például a fagyai nagyon finom volt. Ja, és finom volt az ebéd is! De szerettem megtanulni a táncot, mondjuk a hátsó sorban viccelődünk általában.

Jó ötlet volt ez a varázsszóval dolgozni, mert minden nap más volt a szavad. És az a sok román nyelvi játék is nagyon tetszett, mert: viccesek voltak, tanítóak voltak, érdekesek voltak. De a román Legendárium mese is nagyon jó volt./Lázár Apor, III. osztály

Sokat tanultam románul, nagyon szerettem a játékokat és mindent a táborban, kár, hogy vége./Gábos Melánia, II. osztály

Az volt jó a román táborban, hogy patkót gyűjtöttünk, patakásztunk. Békát is fogtam. A köfestést nagyon bírtam. Annyi minden tetszett, hogy fel sem tudom sorolni. A meglepetés könyv a legjobb, mert jól lehet belőle rajzolni. De azért jó, hogy ott volt Ágota, mert hanem kicsit féltem volna, olyan sokan voltak, akiket nem ismertem.

Enikő néni, nagyon szupi volt veled. :) /György Lola, I. osztály

Hétfőn kezdődött a tábor, sok játékkal és programmal. Volt környezetismerés, divatbemutató, kincskeresés, festékháború és még sok minden. És nagyon finomak voltak az ételek, de én csak ajánlani tudom nektek 1-4-esek, hogy menjetek el a táborba. Biztos vagyok benne, hogy tetszeni fog nektek is, mint nekem! /Sata Imre, III. osztály

A román táborban megtanultam, hogy sose add fel, és próbáld ki új dolgokat. Egy szóval: ZBOARĂ!

Minden nap néztünk Legendáriumot, és tanultunk románul. Nekem nagyon tetszett ez a TABĂRĂ DE ROMĂNĂ.

Ha jövőre is lesz, én ott leszek. /Mihály Hanna, III. o.

Eleinte nem tudtam, milyen lesz?! De ahogy teltek a napok, egyre jobb lett. A legviccesebb a "prezentare de modă" volt! Voltak ott vicces figurák! Na de mégis a "probă de curaj" volt a legjobb. Még miket csináltunk? Csapatokat alkottunk, Legendáriumot néztünk (de persze románul), és még nagyon sokat nevtünk. Voltak kis patkók, amiket be lehetett váltani! Ezért volt ez életem legjobb tábora!!! /Egyed Evelin, IV. o.

Nagyon jó volt a tábor. Sokat játszottunk meg tanultunk. Enikő tanárnő rávezetett arra, hogy olyan nincs, hogy lehetetlen, vagy nem tudom. Játsoztunk: keresd meg a családodat, románul társasjátékoztunk, a csapatunkkal a Legendáriumból egy kis részletet lejátszottunk. Nagyon kedvesek voltak tanítóink, sok mindenre megtanítottak. Nagyon jó volt ez a tábor, nagyokat nevtünk, sokat szórakoztunk.

Várom a következő román tábort. /György Kata, III. o.

Én imádtam a román tábort, nagyon tetszett. Nagyon jól éreztem magam. Sajnálom, hogy csak egy hétig tartott. A román szavak mellett a divatbemutató tetszett. Örülök, hogy Enikő tanárnő megszervezte. Köszönöm, hogy ott lehettem. /Orbán Kincső, III. oszt.

Nagyon jól telt a román tábor. Szeretnék jövőben is táborozni Enikő nénivel. Úgy szeretném, ha jövőben ottalvós tábor lenne a román tábor. Köszönöm Enikő néninek és csapatának a munkáját. /Sata Ágota, I. osztály

ZBOARĂ-ZBOARĂ

Élményekkel teli erdei román tábor

Az V-VIII. osztályosoknak az erdei román tábor augusztus 15.-19. között zajlott a kirulysarki iskolánál. Minden reggel izgatottan és kíváncsian indultunk.

Reggel az erdei friss levegőn reggeli tornával és tánccal kezdtünk. Játékos román feladatlappal folytattuk a tevékenységet. 10 órakor elfogyasztottuk a tízórainkat, ezután következett a csapatmunka, amelyek a Legendárium által készített rajzfilmekről szóltak. Ebéd után a jól kiérdemelt szabadidőben román társasjátékokkal, keresztrejtvényekkel szerencsepatkókat lehetett gyűjteni, amit később ivóvízre, fagyira, medálra és illatos filctollakra lehetett beváltani.

Délutánonként nagyon érdekes tevékenységeink voltak. Minden csapat elkészítette vászonra a saját csapat zászlóját, készítettünk kavicsképet, és szárított növényekből könyvjelzőt. Mindezek mellett játszottunk jobbnál jobb játékokat, ilyen volt például a festékháború, számháború, reklámforgatás, divatbemutató, és ami a legjobb volt, a bátorság próba. Ezeket mind románul, csak nagyon szükség esetén beszéltünk magyarul. Sok új román szót és kifejezést megtanultunk, amit tudunk használni a mindennapokban. Remélem, az elkövetkező években is sikerül ilyen jó táborokat szervezni, és minél több tanuló részt tud venni.

Köszönöm ezt az élményekkel teli tartalmas hetet.

Kelemen Csilla - Mária, VII. osztály

Fotó: Márton Ferenc

Miért is olyan fontos már kisgyerekkorban a mozgás?

Stresszcsökkentő, testi és lelki feltöltődés, tartásjavító, önbizalom növelő, fejleszti az állóképességet, egyensúlyérzéklet, kis- és nagymozgásokat, segíti a testtudat kialakítását, fejleszti a központi idegrendszert, és korrigálja annak működését, csökkenti a magatartás problémákat, növeli a csapatszellemet, kialakul a sport iránti szeretet, amely egy életen át elkíséri... és még lehetne folytatni a sort!

Szeptembertől újra várok minden mozogni vágyó kis lurkót (I-IV. osztály)! Illetve gondoltam a még kisebbekre is, hiszen nem lehet túl korán elkezdni, így igény szerint 4-6 év közötti lurkóknak is indul foglalkozás! Ez a torna nemcsak a test mozgatásáról szól, hanem néha belecsempészek egy kis agytornát is, amely a fentiek felül segít a könnyebb és gyorsabb tanulási készségek kialakulásában, szem-kéz koordináció, figyelem fejlesztés, gyorsaság,

A nyáron részt vettem egy román táborban. A helyszín a kirulysarki iskola volt. Nekem nagyon jól telt ez a tábor. Sok élményt, szórakozást és tudást adott.

Csapatban dolgoztunk, sokat nevtünk, észre sem vettük, hogy megjegyeztünk sok-sok szavat.

Köszönjük szépen, jó volt nagyon.

András Máté, V. A osztály

Ez a tábor sok jó és új élménnyel, szóval, baráttal gazdagított engem. Jókat táncoltunk, nevtünk, játszottunk, ettünk. Köszönöm, hogy részt vehettem.

Gábos Bendegúz, V. B. osztály

A román tábor nagyon jó élmény volt. Sok román szó elevenedett fel bennem. Szerintem nagyon jó ötlet volt a patkógyűjtés és a bátorságpróba. Románul mese nézés is hasznos volt. A csapatmunka is nagyszerű volt. Kézimunkáztunk. Új barátokat is szereztem. Ez az emlék egy életre megmarad. Remélem, jövőre is lesz tábor. Köszönjük Török Enikőnek és segítőinek: Ladó Andreának, Sorbán Anettnek és Pál Erzsébetnek, akik elviseltek minket, ha morogtunk is.

Szécsi Sára, V. A osztály

Erdei kirándulás

A vakáció nagyon gyorsan telt. Papóékkal elmentünk az erdőre. Korán fel kellett menni papóni, mert szekérral mentünk. Három órába telt, amíg oda értünk. Amikor megérkeztünk, vártuk, hogy kaszálják le a házig a fűvet, hogy tudjunk játszani. Ott a házban nem volt víz, se villany, vedderrel hordtuk a vizet a kútból. A kút mellett volt a vályú, amiből ittak a lovak, és tele volt ebihallal, kimertük a vizet, és kapkodtuk föl a parragról a halakat. Tizenegy halat sikerült felszedni. Nagyon gyorsan eltelt.

Gábos Melánia, II. osztály

a reflexek és még sok-sok jó dolog fejlesztésére is szolgál.

Bármennyire hihetetlenül is hangzik, de a rendszeres testmozgás segít az írás-olvasás, illetve a matematikai készségek gyorsabb elsajátításában is.

KEDDENKÉNT, 16:00 órától KICSIKNEK,

17:00 órától NAGYOKNAK

Érdeklődni lehet a 0744107871-es telefonszámon, illetve facebookon.

Szikszai Orsolya

Anyakönyvi hírek - 2022. július

az anyakönyvi híreket a Polgármesteri Hivatal közli

Születések száma: 2

DEMETER ZALÁN, született július 14-én, a Demeter Kriszta-Edina szülő gyermeke

FERENCZ BOTOND, született július 15-én, a Ferencz Loránd és Ferencz Erika szülők gyermeke

Házasságkötések száma: 1

BOLDIZSÁR LORÁND és MAJLÁT TIMEA

Őszinte részvétünket fejezzük ki a júliusban elhunytak hozzátartozóinak:

MÁRTON IMRE, született 1926-ban, Lövéte, 1118. szám

ANDRÁS GÁBOR, született 1945-ben, Lövéte, 23. szám

PÁLL LAJOS, született 1961-ben, Lövéte, 901. szám

TÖRÖK ÁRPÁD, született 1949-ben, Lövéte, 10. szám

VIII. Kézműves Tábor a Tájháznál

Fotók: Fazakas Ágnes

Eladó 2005-ös évjáratú, piros színű DACIA SOLENZA. Telefonszám: 0761017249.

Vásárolnék Szereprezében kaszálót vagy felerősödött területet. Telefon: 0752478641.

Eladó Vágásban 75 ár kaszáló terület. Telefon: 0745217882.

Eladó Lövétén az 1145. szám alatt levő bennvaló 6 áras udvarral, 3 épülettel és 10 áras gyümölcsös. Érdeklődni lehet a 0744693820-as telefonszámon.

ELADÓ ház! Lövéte, 1181. szám alatt, tiszta telekkönyvvel. Érdeklődni: 0726717146-os telefonszámon.

Régi arcok sárgult fényképeken

Márton Mihály, Péter István, Kolozsi Márton,
1960-as évek.
A képet beküldte Péter Mihály.

Székely humor

Egy kölyök sétáltatja pitbullját. Arra jár a székely bácsi. Egy darabig tanácstalanul nézi, majd megkérdi:

- Te gyermek, e miféle ez?
- Pitbull, bácsi.
- Gondoltam es, hogy nem kutya.

LÖVÉTEI KIÁLTÓ

Megjelenik havonta, kiadja a
LÖVÉTEI KIÁLTÓ EGYESÜLET

Főszerkesztő: Mihály János, tördelés és szerkesztés: András Kinga, korrektúra: Egyed Emilia

Munkatársak: András Mónika, András Tamás, Egyed Tünde,

Fazakas Ágnes, Györgylőrincz Ernő, Lázár Béla, Lázár László, Mag Ottilia, Pál Erzsébet,

Péter Éva Erika, Szikszai Berta, Tódor Attila, Tódor Lóránd, Török Enikő

Támogatók: Lövéte Község Helyi Tanácsa, Lövéte Közbirtokossága, Lövétei Római Katolikus Plebánia,
Select Metleplast Kft., Nyko Kft.

A szerkesztőség elérhetősége:

Lövéte Községi Könyvtár, tel.: 0784-298853, loveteikialto@freemail.hu